

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 7T/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122011638
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Poprocký
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7122011638.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, samosudca JUDr. Ján Poprocký, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2024 v Košiciach, takto

r o z h o d o l:

Mestský súd Košice, samosudca JUDr. Ján Poprocký, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2024 v Košiciach, takto

r o z h o d o l:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXX/X, B., prechodne bytom B. XX, B., t. č. od 07.07.2022 o 12.30 hod. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody B.

je v i n n ý, ž e

1/ v Košiciach dňa 14.06.2022 v čase okolo 21.45 hod. na ul. D. E. na parkovisku vedľa budovy materskej školy fyzicky napadol F. G. tak, že počas toho ako poškodený na parkovisku vystupoval zo zadnej časti na strane spolujazdca z osobného motorového vozidla zn. H. H. bielej farby, nezisteného evidenčného čísla, pristúpil k nemu a opakovane ho udrel pravou rukou do oblasti tváre a hlavy a následne z miesta odišiel, čím takto svojim konaním spôsobil F. G. zranenia a to podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie tváre s predpokladanou dobou liečenia podľa lekárskej správy prevyšujúcou 7 dní

2/ v Košiciach od dňa 16.06.2022 do dňa 07.07.2022 na rôznych miestach na území mesta sa vyhrážal poškodenému F. G. v súvislosti s podaním trestného oznámenia dňa 15.06.2022 na osobu obžalovaného ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to tak, že mu prostredníctvom tretích osôb odkazoval že s bitkami ešte len začal, znásilní jeho a jeho matku, urobí mu na l. hanbu a za každý deň čo bude vo väzení ho pichne, čím u poškodeného F. G. vzbudil dôvodnú obavu.

t e d a

v bode 1

na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti tým, že napadol iného

v bode 2

inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom pričom čin spáchal na chránenej osobe, ktorá je svedkom

t ý m s p á c h a l

v bode 1

prečin výtržníctva 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona

v bode 2

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i/ Trestného zákona

Z a m u s ú d u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného, aby poškodenej J. K. L. M., so sídlom L. N. X, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX uhradil škodu vo výške 125,78 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. E. O. X, B., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov, listinnými dôkazmi na základe ktorých zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku 1 obžaloby. Súď následne prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v právnom konaní, ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátora. Zo spáchania skutku 2 obžaloby obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný a v zmysle § 34 ods. 1 Trestného poriadku odmietol vypovedať.

Poškodený F. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po napadnutí keď sa zdržiaval doma dostával rôzne vyhrážky od obžalovaného a to prostredníctvom A. P., Q. C. a I. Q., ktorí mu to povedali osobne alebo mu napísali. Báľ sa o svoj život a v tom čase nechodieval ani vonku. Obžalovaného pozná asi 5 rokov a pred incidentom boli kamaráti. Minulosť obžalovaného poznal len tak, že bol raz vo väzení ale nevedel prečo. Obžalovaný ho po skutku 1 nekontaktoval osobne a ani elektronickou formou. S odstupom času od adresovaných vyhrážok pociťuje naďalej strach a bojí sa.

Svedkovia I. Q., D. D., A. P. rôznym spôsobom a za rôznych okolností, týkajúcich sa miesta a prítomných osôb, popisovali vyhrážky resp. odkazy, ktoré prednášal obžalovaný za účelom ich odovzdania svedkami poškodenému.

Svedkyňa I. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený je jej priateľ a obžalovaného pozná z ulice, býva skoro na tej istej ulici ako ona, pri napadnutí nebola prítomná. Ďalej uviedla, že obžalovaný jej hovoril rôzne veci, dožadoval sa aby poškodený zmenil alebo stiahol výpoveď, inak ho fyzicky napadne a zároveň mu adresoval iné hrozby. Tieto hrozby oznámila poškodenému osobne alebo písomnou formou, ktorý sa následne báľ čo sa bude diať a bol z toho vystrašený. Nechodil vôbec vonku a bol doma. Obžalovaný pôsobil agresívne, báľ sa čo sa stane a preto sa mu snažila vyhýbať. Tieto hrozby počuli aj D. D., H. A. a A. P., Q. C. a kamaráti, ktorí boli vypovedať.

Svedkyňa D. D. uviedla, že obžalovaný je priateľom jej najlepšej kamarátky a kamarátom jej priateľa H. A.. Spomína si, že keď si bola sadnúť vonku so svojou najlepšou kamarátkou C. J. a R. B., prišiel za nimi obžalovaný a povedal jej aby odkázala poškodenému, že má zmeniť výpoveď na políciu, presne čo povedal si nepamätala ale vyhrážal sa a vyjadroval sa vulgárne. Po prečítaní výpovede z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov uviedla, že nemala ani nemá taký dojem z obžalovaného aby vyhrážky uskutočnil. Nejavil známky agresie ani nebol nahnevaný. Vyhrážky obžalovaného oznámila telefonicky I. Q..

Svedok A. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného registroval asi pred 4 rokmi a udržiava s ním kamarátsky vzťah doteraz. O incidente medzi obžalovaným a poškodeným mal vedomosť. Uviedol, že v čase keď bol vonku s I. Q. im obžalovaný keď išiel okolo povedal aby odkázali poškodenému, že má zmeniť výpoveď. Uvedené odkázal poškodenému cez mobilnú aplikáciu. Na reakciu poškodeného si už presne nepamätá. S poškodeným sa od incidentu nestretával, poškodený sa bál a zdržiaval sa prevažne doma.

Výpoveď svedkyne I. Q., že tieto hrozby obžalovaného mali s ňou spoločne počuť aj D. D., H. A., A. P. a Q. C. sú vyvrátené práve výpoveďami menovaných osôb.

Výpoveď svedkyne D. D. ohľadom prítomnosti R. B. pri prednesených vyhrážkach je vyvrátená samotným svedkom R. B..

Svedok H. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s obžalovaným a poškodeným stretával vonku a pozná ich zo sídliska I.. Pri vyhrázaní obžalovaného prítomný nebol a o vyhrážkach sa dozvedel od I. Q., D. D. a od F. G.. O uvedených hrozbách nikomu nerozprával a nerozširoval to. Poškodený na uvedené hrozby reagoval tak, že sa bál a nechodil vonku. S obžalovaným sa v období jún, júl 2022 stretol náhodne a o poškodenom sa s ním nerozprával. Obžalovaný sa prostredníctvom neho poškodenému nevyhrážal.

Svedkyňa C. J. uviedla, že bola prítomná na stretnutí s kamarátmi D. D., R. B. a obžalovaným počas ktorého sa rozprávali o normálnych veciach. Nebola svedkom toho, aby obžalovaný požadoval od niekoho niečo a aby niečo odkazoval poškodenému.

Svedok R. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s obžalovaným spoznal po incidente. Uviedol, že nebol svedkom toho, aby obžalovaný v jeho prítomnosti niekoho požiadal aby niečo odkázal poškodenému a rovnako nepočul žiadnu vyhrážku zo strany obžalovaného voči poškodenému.

Svedkovia H. A., C. J. a R. B. popreli, že by boli osobne prítomný pri tom, aby obžalovaný svedkov prípadne iné osoby žiadal o odovzdanie odkazu poškodenému alebo aby v ich prítomnosti prednášal vyhrážky smerom k osobe poškodeného.

Osobitne považuje súd za potrebné, aj v nadväznosti na rozpory vo výpovediach vyššie uvedených svedkov, poukázať na výpoveď svedka Q. C., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol vyhrážku poškodenému, ktorú mal pred svedkom predniesť obžalovaný, v prípade bližšieho vysvetlenia sa priklonil k ním poškodenému adresovanej správe prostredníctvom messengeru, vykonanej ako listinný dôkaz na hlavnom pojednávaní z č. I. 101.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok č. XX/XXXX znalca A. K. H. zo dňa 19.07.2022 č. I. 146 z ktorého vyplýva, že u poškodeného boli odbornými vyšetreniami dňa 14.06.2022 zaznamenané zranenia. Z lekárskeho hľadiska išlo o ľahké zranenia s dobou liečenia v trvaní pod 7 dní. Vznik trvalých následkov bol u poškodeného vylúčený. Zaznamenané zranenia poškodeného mohli viesť iba na krátky čas k poruche zdravia a sťaženiu jeho obvyklého spôsobu života. Bodové hodnotenie bolestného bolo poškodenému stanovené spolu v 30 bodoch.

Z vyčíslenia škody zo strany K. L. J. č. I. 157 vyplýva, že v dôsledku tohto poškodenia zdravia bola poisťovni J. do 14.06.2022 poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú J. uhradila, náklady konania v sume 125,78 Eur, pričom uvedená suma nie je konečná.

Screenshotty - konverzácie č. I. 99, č. I. 100, č. I. 101, č. I. 119 opisujú žiadosť obžalovaného o zmenu výpovede a ďalšie vyhrážky na to nadväzujúce.

Po takto vykonanom dokazovaní sa súd zameril na hodnotenie výpovedí jednotlivých svedkov izolovane a v ich vzájomných súvislostiach, pričom dospel k záveru o tom, že tieto nie sú natoľko kompaktné a navzájom súladné, aby bolo možné dospieť k záveru o tom, že sa skutok stal tak, ako ho uvádza obžaloba prokurátora.

Primárne možno konštatovať, že výpovede svedkov, ktorí mali byť účastní konkrétneho stretnutia sú natoľko rozporné, že nemožno ustáliť priebeh týchto stretnutí, prítomnosť svedkov na týchto stretnutiach

a samotnú podstatu – prednes hrozieb obžalovaného smerom k poškodenému. Tvrdenia svedkyne I. Q. vyvrátila výpoveď svedkyne D. D., ďalej výpoveď svedkyne D. D. vyvrátili výpovede svedkov C. J. a R. B., výpoveď svedka A. P. vyvrátila výpoveď svedkyne I. Q..

Na takto zistených skutkových okolnostiach nie je možné založiť záver o tom, že by bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako to uvádza obžaloba a že naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa ustanovenia § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

K právnej kvalifikácii skutku ako zločinu vydierania, vzhľadom aj k nižšie uvedeného, je potrebné uviesť, že objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka, ktoré je ovplyvnené v dôsledku naplnenia objektívnej stránky, ktorá spočíva v tom, že páchatel' neoprávnené núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Uvedené spôsoby donútenia sú prostriedkom na dosiahnutie cieľa páchatel'a práve prostredníctvom použitia násillia, hrozby alebo hrozby inej ťažkej ujmy.

V prípade, že konanie páchatel'a nesmeruje k núteniu iného na konanie, opomenutie alebo strpenie niečoho, avšak svojím predstieraným vyhrázaním sa smrťou, ťažkou ujmov na zdraví alebo inou ťažkou ujmov môže páchatel' u iného vzbudiť dôvodnú obavu, prichádza do úvahy posúdenie takého konania ako trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona.

Súd nemal za jednoznačne preukázané, že výroky, ktoré poňal do upravenej skutkovej vety odsudzujúceho výroku rozsudku pre skutok pod bodom 2 boli uvádzané a mienené ako následok v prípade, ak by poškodený nekonal, neopomenul alebo netrpel. Práve prvok donútenia, za súčasného príčinného vzťahu príčina – následok odlišuje skutkovú podstatu zločinu vydierania od skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. Kým v prípade vyhrážania je hrozba následkom nekonania poškodeného, v prípade nebezpečného vyhrážania nie je následok podmienený aktivitou alebo opomenutím konania poškodeným. Súd nemal za preukázané, a tu poukazuje najmä na výpoveď svedka Q. C., že by konkrétne výroky obžalovaného smerovali k snahe prinútiť poškodeného aby niečo konal, opomenula lebo trpel.

Vykonané dokazovanie, s výnimkou výpovede C. v spojení s vykonaným listinným dôkazom na č. I. 101, neusvedčuje bez akýchkoľvek pochybností obžalovaného z prednesu hrozieb, ktorými by poškodeného neoprávnené nútil, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Naproti tomu, vyhrážky, ktoré obžalovaný predniesol svedkovi C., neobsahujú prvok nútenia ani príčinnú súvislosť medzi konaním, opomenutím alebo trpením poškodeného a následkom vo forme potenciálneho naplnenia hrozieb. Inak povedané, nebolo preukázané, že vyhrážky obsiahnuté vo výroku obžaloby boli prednesené podmieňovacím spôsobom vo vzťahu k snahe obžalovaného o „zmenu“ alebo „stiahnutie“ výpovede poškodeného v inom trestnom konaní.

Na strane druhej sa súd zaoberal úvahou o tom, či konaním obžalovaného nedošlo k naplneniu obligatórnych znakov skutkovej podstaty iného trestného činu podľa Trestného zákona a tu súd dospel k záveru o tom, že konanie obžalovaného je potrebné posúdiť podľa iného zákonného ustanovenia a to ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Objektom prečinu nebezpečného vyhrážania sú samotné medziľudské vzťahy a právo každého, aby nebol predmetom vyhrážok. Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky (ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka). Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky.

V prípade prečinu nebezpečného vyhrážania nie je zákonným znakom protiplnenie, ak by páchatel' svoju vyhrážku nezrealizoval. V opačnom prípade podmienenia vyhrážky protiplnením by naopak šlo o zločin vydierania.

Pri úvahe o možnosti posúdenia skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania súd skúmal, či by takýmto postupom nedošlo k porušeniu obžalovacej zásady v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že aj keď súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená to, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť

a iné naopak pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku.

Podstata skutku nebude porušená, ak sa menia okolnosti týkajúce sa miesta, času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia. Z toho potom vyplýva, že totožnosť skutku nenarušujú zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré individualizujú skutok, okrem iného i čo do miesta a času spáchania, spôsobu vykonania a pohnútky činu, ako aj formy zavinenia.

Totožnosť skutku bude zachovaná, ak súd do upravenej skutkovej vety pojme len skutočnosti, ktoré boli už dokázané a o ktoré oprel súd rozhodnutie o vine. Týmto spôsobom pôjde len o upresnenie už ustáleného skutku.

Z obsahu preukázaných vyhrážok v rozsahu vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že tieto v modifikovanom smere, opätovne poukazujúc na výpoveď svedka C. a obsah jeho konverzácie s poškodeným na č. I. 101, odznegli a sú objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

V tomto smere súd poukazuje na v podstate zhodné výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní, ktorí uviedli, že poškodený sa v rozhodnom čase zdržiaval doma a nepohyboval sa mimo miesta svojho trvalého pobytu, čo nasvedčuje záveru o tom, že nielen z objektívneho hľadiska (kriminogénna minulosť obžalovaného) ale aj zo subjektívneho hľadiska poškodeného predstavujú vyhrážky obžalovaného prostriedok, ktorý je jednoznačne spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu.

Obžalovaný k pôvodne žalovanému skutku v ktorom sa podľa obžaloby OP Košice I vidí zločin vydierania podľa ustanovenia § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona vyhlásil nevinu a ďalej ku skutku odmietol vypovedať. Súd po vykonaní vyššie uvedeného dokazovania pri ktorom produkované dôkazy vyhodnotil tak jednotlivo a zároveň v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že obžalovaný sa svojím konaním dopustil protiprávneho konania, pričom však pri pozmenení skutkovej vety a zachovaní totožnosti skutku tak ako je to už vyššie rozvedené súd jeho konanie právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého pojmové znaky skutkovej podstaty obžalovaný naplnil po objektívnej stránke v tom, že inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a po stránke subjektívnej, tak konal formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, ako osoba trestne zodpovedná a vedomá si následkov svojho konania.

Z odpisu z registra trestov je súdu zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť z toho v 2 prípadoch sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, v ďalších 3 prípadoch bol podmienene prepustený a v 1 prípade bol trest vykonaný. Posledným záznamom je trestný rozkaz Okresného súdu Košice I zo dňa 17.09.2020, sp. zn. 4T/33/2020, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Košice I zo dňa 05.02.2019, sp. zn. 10T/6/2019, ďalej vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Košice I zo dňa 04.03.2019, sp. zn. 0T/26/2019 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 23.07.2019, sp. zn. 0T/81/2019 a vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Košice I zo dňa 06.10.2019, sp. zn. 0T/114/2019

Podľa charakteristiky z ÚVV a ÚVTOS Košice č. I. 163 bol obžalovaný dodaný do výkonu väzby dňa 08.07.2022 na príkaz Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6Tp/27/2022 pre podozrenie z porušenia ustanovení § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Formácia klienta v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebieha v požadovanom sociálnom smere. Doposiaľ mu nebola udelená žiadna disciplinárna odmena, ani uložený disciplinárny trest. Sociálne kontakty udržiava prostredníctvom návštev v ústave, korešpondenčne a telefonicky.

Súd pri určení druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného prihliadol na stupeň nebezpečnosti jeho konania pre spoločnosť, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd vyhodnocoval taktiež pri ukladaní trestu pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil, že u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností a to, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 až 5 Trestného zákona v danom prípade bolo potrebné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, berúc v úvahu ustanovenie §

38 ods. 4 Trestného zákona, teda zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu vyjadreného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že poškodená J. K. L. M. si už v rámci prípravného konania riadne uplatnila nárok na náhradu škody, súd o tomto nároku nemal pochybnosť a preto zaviazal obžalovaného k úhrade škody vo výške 125,78 Eur.

Poškodený F. G. si v rámci prípravného konania nárok na náhradu škody neuplatnil, pri svojom výsluchu dňa 12.09.2022 prehlásil, že si nechce uplatniť nárok na náhradu škody avšak následne si škodu uplatnil až na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2023. Na základe uvedeného má súd za to, že neboli splnené podmienky aby zaviazal obžalovaného k úhrade škody pre poškodeného titulom bolestného. Škoda nebola z jeho strany riadne a včas uplatnená preto súd z opatrnosti poškodeného z jeho nároku uplatneným až na hlavnom pojednávaní odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Mestský súd Košice.